

mod Ministeriet, fordi det tænker paa at fremkomme med et Skattelovforslag. Jeg ser med andre Øjne paa den Sag. Jeg mener, at det er Regeringens Pligt at komme frem med, hvad der ligger den paa Sinde, for at det kan blive prøvet, om det muligvis kunde være bedre. Det er Regeringens Pligt, hvis den ikke finder et Lovforslag godt, at søge at faa det i en bedre Form. Jeg finder det derfor ikke rigtigt at rejse en saadan Kritik som den, der er kommen frem, idet jeg finder det ligefrem i Overensstemmelse med Grundloven, at de tre Lovgivningsfaktorer enes om Lovgivningsarbejdet.

Jeg haaber altsaa, at de Ændringer, jeg kortelig omtalte, maa blive indførte i Loven og vedtagne, hvorved vi vilde faa en mere klar og forstandig Lov, men jeg skal slutte med, hvad jeg begyndte med at sige, at hvis vi ikke kunne faa disse Ændringer, som jeg anbefaler, hvorved Loven vilde blive baade klarere og bedre, vil jeg ogsaa stemme for Lovforslaget, fordi denne Reform kræves af Befolkningen, der ikke vil vente længere.

Ellinger: Jeg har med stor Glæde og uden Spor af Misundelse set, hvorledes Guldet strømmer til Kommunerne, men det kan ikke undre, at jeg til at begynde med retter min Opmærksomhed paa den Kommune, hvortil jeg nærmest er knyttet, Frederiksberg, idet denne i sit Forhold til Kjøbenhavn indtager en Særstilling, hvortil der ellers ikke findes Sidestykke i den øvrige Del af Landet. Her ligge nemlig to Kommuner op ad hinanden, ja den ene omsluttet endogsaa af den anden, hvis hele Bebyggelsesforhold o. s. v. er ganske af samme Art. Det er jo saadan, at Frederiksberg Kommune nu, som sagt, er indsluttet af Kjøbenhavns Kommune, og naar Bebyggelsesforholdene i Kjøbenhavn tendere hen imod at affolke den indre By — alene ved enkelte store Byggefretagender i de senere Aar ere jo i Hundrevis af Familier blevne tvungne bort fra Byens Centrum og udefter — og da man selv fra de yderste Dele af Frederiksberg er mindre langt fjernet fra Byens Centrum, end man er fjernet derfra fra store Dele af det bebyggede Kjøbenhavn, er det jo intet Under, at Folk ved at maatte flytte udefter, komme ind paa Frederiksberg. Nu mener jeg, at Forholdet her er ganske ekstraordinært; hvad der her foreslaas, forrykker ganske Forholdet mellem de to Kommuner med Hensyn til Skattegrundlaget. Derved, at man nu vil lade Aktieselskaber og andre

af den Slags Foretagender betale Skat, bliver det muligt for Kjøbenhavns Kommune at nedsætte den personlige Skat til 2 pCt., maaske endogsaa derunder. Men hvad Frederiksberg Kommune vil faa af Indtægter paa dette Omraade, vil være meget forsvindeude. Folk rykke ikke ud fra Kjøbenhavn til Frederiksberg, som de rykke ud fra en Købstad til den omliggende Kommune for at slippe for at betale den højere Skat, som Byen fordrer. Forholdene ere nemlig saaledes, at hvad der paalignes ved Formue- og Lejlighedsskatten ude paa Frederiksberg, giver meget nær den samme Skatteprocent, som der hidtil har været i Kjøbenhavn, nemlig 3 pCt. Ved det, der her bringes i Forslag om ny Skatteobjekter, sker der altsaa en Forrykkelse, hvorved Kjøbenhavn vinder paa Frederiksbergs Bekostning. Men Frederiksberg bliver jo yderligere uheldigt stillet derved, at det foreslaas, at Næringskommunen skal have — jeg tager det i store Træk for ikke at gaa for meget i Detailler — de to Tredjedele af Skatten. Hvis en Frederiksbergenser driver Forretning i Kjøbenhavn, skal han altsaa der erlægge de to Tredjedele af sin Skat, medens han til Frederiksberg kun skal erlægge den ene Tredjedel. Som sagt, de Forhold, der have bevirket, at man er gaaet med til dette Forslag, ere ikke til Stede i Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg, og kan man nu end vel sige, at Frederiksberg har en Fordel derved, at dens Beboere kunne drive Forretning i Kjøbenhavn, altsaa have en Fordel af denne store Kommunes umiddelbare Nærhed, saa maa jeg paa den anden Side fremhæve, at ogsaa Kjøbenhavn, saaledes som Forholdene faktisk ere, har en meget stor Fordel af Frederiksbergs nære Beliggenhed, idet det nemlig er saaledes, at paa mange Omraader og i meget stort Omfang gøre Frederiksberg Kommunes Beboere deres Indkøb i kjøbenhavnske Forretninger og bidrage derved til, at kjøbenhavnske Borgere faa en forøget Skatteevne og Kommunen derved Indtægter. Endvidere finder jeg ikke, der er noget retfærdigt Forhold over for Opholdskommunen i denne Fordeling af Kommuneskatterne, at Erhvervskommunen skal have det dobbelte af, hvad Opholdskommunen faar. Man erlægger jo dog sin Kommuneskat for derved at opnaa visse kommunale Goder; men det siger sig selv, at den Mand, som med hele sin Familie har Ophold paa Frederiksberg og driver en Forretning inde i Kjøbenhavn, ikke gør Brug af de kommunale Goder i de to Kommuner paa den Maade, at det